

ἄσπρες (ἐργάζου νέος διὰ νὰ ἔχῃς κατὰ τὸ γῆρας) Αἴγιν.
 Ἀσπρο ἄλλογο καὶ νῆον ἀφέντη ποτὲ μὴ δουλέψῃς (διότι
 εἰς ἀμφοτέρους εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ τις) Ἡπ.
 || Παροιμ. Ἀσπροι σκύλλοι, μαῦροι σκύλλοι ὅλοι μὲν γενεὰ
 εἶναι (οἱ φύσει συγγενεῖς δὲν διαφέρουν κατὰ τὸν χαρα-
 κτήρα) πολλαχ. Ἐμπα ὅς τὰ γυφτόπουλλα καὶ διάλεξε τ' ἄ-
 σπρύτερα (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κεφαλλ. Ἀσπρος
 γεννιέτ' ὁ κόρακας τοαὶ μαῦρος καταντάει (ἐπὶ ἀσταθείας
 τῆς ἀνθρωπίνης τύχης) Θήρ. κ.ά. Εἶδες ἄσπρα πρόβατα;
 — Μηδ' ἄσπρα μηδὲ μαῦρα (ἐπὶ τῶν ἐπιμελῶς ἀποφευγόντων
 νὰ ἀναμειγνύωνται εἰς ξένους ὑποθέσεις) Θήρ. (Οἶα) Τ' ἄσπρα
 πρόβατα παντρεύ' νι τὰ μαῦρα κούτσουρα (διὰ τῶν χρημάτων
 ἀποκαθίστανται καὶ αἱ πλέον δύσμορφοι κόραι) Αἰτωλ.
 | Αἰνίγμ. Ἀσπρο ἄσπρο σὰν ἀβγό, στρουμπουλὸ σὰν τὸ πιπέρι
 (τὸ μαργαριτάρι) Μεσσην. Ἀσπρου ἄσπρου σὰν τυρὶ καὶ τυρὶ
 δὲν εἶναι, ὅς τὰ λιβάδια περπατεῖ καὶ ἀρνὶ δὲν εἶναι (ὁ γλάρος)
 Λήμν. Ἀσπρεσσα κοσσοῦ ὅς τὴν ἡγῆν φωλάς (τὸ σκῆρδον)
 Πόντ. Ἀσπρος κάμπος μαῦρα βόδια (ὁ γραμμένος χάρις)
 κοιν. Ἀσπρος γεννήθηκα καὶ μαῦρος γέραςα (τὸ ξυλοκέρα-
 τον) Πελοπν. || Ἀσμ.

Ἀσπρ' εἶσαι σὺ καὶ ἄσπρα φορεῖς, ἄσπρ' εἶν' ἡ φορεσά σου
 καὶ ἄσπρα λουλούδια πέφτουνε, μικρὴ μου, ὅς τὴν ποδὲά σου
 Κρήτ.

Σήμερα 'ν' ἄσπρος οὐρανός, σήμερα 'ν' ἄσπρη μέρα,
 σήμερα στεφανώνεται ἀστὸς τὴν περιστέρα
 ἄγν. τόπ. — Ποίημ.

Ἀγγελικεῖα παρηγοριά ὅς τ' ἄσπρα τὰ γερατειά του
 ΜΦιλήντ. Θρῦλ. 36: Μεταφ. φρ. Ἀσπρη μέρα (ἡμέρα εὐ-
 τυχίας) σύνθηθ. Ἀσπρον ζῆσ' (ζωὴ εὐτυχής) Χαλδ. Ἀσπρα
 γέλια (τὰ προερχόμενα ἐκ χαρᾶς) Πελοπν. (Δημητσάν.) β)
 Ἀργυροῦς, ἐπὶ νομισμάτων Κρήτ.: Ἀσπρη μονέδα. Ἀσπροι
 παῖδες (ἀργυρὰ νομίσματα). Ἀντίθ. μαύρη μονέδα
 (χαλκὰ νομίσματα). 2) Ὡχρός, κίτρινος (Χαλδ. κ.ά.):
 Ὁ πρόσωπος αὐτ' ἐέντον ἄσπρον παννίν.

Β) Οὐσ. 1) Οὐδ. α) Τὸ λευκὸν χρῶμα κοιν.: Τὸ
 ἄσπρο λερώνει γρήγορα. Εἶναι ντυμένος ὅς τ' ἄσπρα. Φορεῖ
 ἄσπρα κοιν. Ἐνέλλαξεν κ' ἐφόρεσεν ἄσπρα Πόντ. (Κερασ.
 Χαλδ. κ.ά.) || Φρ. Τοῦ ῥριξε ὅς τ' ἄσπρο ἢ ἄσπρο (ἐψήφισεν
 ὑπὲρ αὐτοῦ) σύνθηθ. Βάλ-λω τὸ μαῦρον πά' ὅς τ' ἄσπρον (γράφω)
 Κύπρ. β) Τὸ λευκὸν μέρος πράγματός τινος σύνθηθ. καὶ
 Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Τ' ἄσπρο τ' ἀβγοῦ - τοῦ ματιοῦ
 κττ. σύνθηθ. Τ' ὦβοῦ τ' ἄσπρον Τραπ. Χαλδ. κ.ά. Διὰ τὴν
 σημ. πβ. ἀρχ. λευκός Ἀριστοτ. Ζῶων ἱστορ. 1,10,4 «ὀφθαλ-
 μοῦ τὸ λευκόν» καὶ 6,2,7 «τοῦ ὦοῦ τὸ λευκόν». γ) Πρό-
 βατον χωρὶς μαῦρα στίγματα Νάξ. δ) Εἶδος σύκου Κί-
 μωλ. Κρήτ. (Σέλιν.) Σίφν. ε) Εἶδος λευκῆς σταφυλῆς
 Θήρ. 5) Ποικιλία σίτου Μακεδ. (Βέρ.) Συνών. ἄσπρο-
 σίταρο 1, ἄσπροσίτι 1, ἄσπροσίτος. 6) Ὁ κασσί-
 τερος ἐν τῇ συνθηματ. γλώσσῃ Θράκ. (Ὁρτάκ.) η) Τὸ
 νεφέλιον τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος Κύπρ. Πόντ. (Τραπ.
 Χαλδ.): Ἀς σὰ πολλὰ κλαίητα ἔρθεν ἄσπρον ὅς σ' ὀμμάτ' ν'
 αὐτ' Χαλδ. Ἡ σημ. καὶ ἐν χειρογρ. Ἀθω τοῦ ἔτους 1613
 «ὅταν ἔχῃ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ ἄσπρον». Συνών. ἰδ.
 ἐν λ. ἄσπραδα 1 γ. θ) Τὸ φόν Θράκ. (Διδυμότη.) Χίος.
 Συνών. ἄσπριλάδι 3. ι) Τὸ ὀρυκτὸν λευκόλιθος Μα-
 κεδ. (Χαλκιδ.) ια) Μία τῶν τριῶν μορφῶν τοῦ οἶνο-
 πνεύματος Νάξ. (Γαλανᾶδ.) ιβ) Τὸ ναρκωτικὸν ἡρώιν
 ἢ κοκαΐνη ὡς ἔχον λευκὸν χρῶμα Πειρ.: Ἀπὸ τὸ ἄσπρο
 κατάντησε σ' αὐτὸ τὸ χάλι. ιγ) Τὸ ἄλλοτε ἐν χρήσει ἐλά-
 χιστον Τουρκικὸν κερμάτιον ἀποτελοῦν τὸ 1/3 τοῦ ἀργυ-
 ροῦ παρὰ σύνθηθ. καὶ Καπ. (Ἀνακ.) Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.
 κ.ά.) Τουακων.: Φρ. Γνωστός σὰν κάλικο ἄσπρο (ἐπὶ πασι-

γνώστου ἀνθρώπου). Ἀσπροῦ δουλειά (ἐργασία μικρᾶς ἢ
 οὐδεμιᾶς ἀξίας). Αὐτὸς ἄσπροῦ δουλειὰ δὲν κάνει (οὐδόλως
 ἐργάζεται ἢ ἡ ἐργασία του εἶναι ἀνευ ἀξίας). Ἀσπροῦ ἀνθρω-
 πος (μικρᾶς ἢ οὐδεμιᾶς ἀξίας ἄνθρωπος). Δὲν ἔχω ἄσπροῦ
 διάφορο (δὲν ἔχω οὐδὲν ὄφελος). Ἀσπροῦ ντροπὴ δὲν ἔχει (δὲν
 ἔχει τὴν ἐλαχίστην αἰδῶ). Τὸν ἔκανα ἀπ' ἄσπροῦ (τὸν καθύ-
 βρισα, τὸν ἐξηυτέλισα) πολλαχ. Τοῦν ἔκαμα δυὸ ἄσπροῦ ἢ δυὸ
 λεφτὰ (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Μακεδ. (Κοζ.) Ἐγενήκαμε
 ἀπὸ ἄσπροῦ (ἐρίσαντες ὑβρίσαμεν ἀλλήλους) Μακρυγ. Ἀ-
 πομν. 2,141 Ἐναν ἄσπρο καὶ πάλι κοῖμα ὅς τ' ἄσπρο (ἐπὶ πραγ-
 μάτων ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀξίας) Θήρ. (Οἶα) || Παροιμ. Χίλια
 λόγια ἓνα ἄσπρο (τὰ πολλὰ λόγια, ὅταν λέγωνται ἀστόχως, δὲν
 ἔχουν καμμίαν ἀξίαν) πολλαχ. Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τ' ἄσπρο του,
 ἄσπρο δὲ λογιέται (ὁ μὴ ἐκτιμῶν ἀλλὰ σπαταλῶν τὴν περιου-
 σίαν του εἶναι ὡς νὰ μὴ ἔχῃ τοιαύτην) Πάρ. Ἐχεις ἄσπρα
 καὶ φλουριά, ἔχεις καὶ καλὴ καρδιά Λεξ. Δημητρ. Δυὸ ἄσπρα
 δίνει ἢ γραιὸ νὰ μπῇ, δέκα δίνει νὰ μὴ βγῇ (ἐνν. ἀπὸ τὸν χο-
 ρόν. ἐπὶ τοῦ ἀποποιουμένου τι κατ' ἀρχάς, εἴτα δὲ μὴ θέλον-
 τος νὰ τὸ ἀφίσῃ) Αἴγιν. 15) Νόμισμα ἰσοδύναμον πρὸς
 πέντε λεπτὰ Κορσ. 16) Τὸ ἀργυροῦν Τουρκικὸν νόμισμα
 μετ' ἑξήκοντα ἰσοδυναμοῦν πρὸς εἴκοσι ἀργυρὰ γρόσια Μα-
 κεδ. (Καστορ.) Πόντ. (Ματζούκ. Χαλδ.) 17) Πληθ. ἄσπρα,
 χρήματα ἐν γένει κοιν. καὶ Καπ. (Ἀνακ.) Πόντ. (Τραπ.
 Χαλδ.): Φρ. Ἐχει ἄσπρα (εἶναι πλούσιος) πολλαχ. || Παροιμ.
 φρ. Τοῦρκον εἶδες; ἄσπρα θέλει. Κι ἄλλον εἶδες; καὶ ἄλλα θέλει
 πολλαχ. Τ' ἄσπρα ξυπνοῦ δὲν ἀωμάτη (ἢ ἐπιθυμία τοῦ κέρ-
 δους καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον δραστήριον) Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
 || Παροιμ. Τ' ἄσπρα κατεβάζουν τ' ἄσπρα (ὁ ἔχων χρήματα
 δύναται τὸ πᾶν) σύνθηθ. Ἀσπρα ὅς τὸ πονγγί, ψάγια ὅς τὸ
 βουνὶ (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κεφαλλ. Τ' ἄσπρα βγάνουνε
 τὸ κρέας ἀπὸ τὸ τσικάλι (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Πελοπν.
 (Μάν.) Τ' ἄσπρα λαλοῦν, τ' ἄσπρα μιλοῦν, τ' ἄσπρα 'ν' ποῦ
 κουβεντιάζουν (τὰ χρήματα διέπουν πάντα τὰ ἀνθρώπινα)
 Ἰβενιζέλ. Παροιμ. 61,123

Δὲ μὲ τιμοῦν τὰ ἄσπρα μου ὡς μὲ τιμοῦ τὰ ροῦχα
 αὐτόθ. 346,2. Ὅποιος δὲν ἔχει ἄσπρα ὅς τὸ πονγγί, ὡς ἔχῃ μέλι
 ὅς τὸ σιόμα (ὁ πτωχὸς πρέπει νὰ εἶναι περιποιητικὸς) Ζάκ.
 Για τοὶ μαῦρες μέρες τὰ 'χουν τ' ἄσπρα Κρήτ.

Τ' ἄσπρα κάνουν τὸν ἀκριβὸ φτηνόν, τὸ γέρο παλληκάρι,
 κάνουν καὶ τὸν ἀνέξερο νὰ ξέρῃ πᾶσα χάρι
 αὐτόθ. 293,126 || Ἀσμ.

Τ' ἄσπρα πουλῆσαν τὸ Χριστό, τ' ἄσπρα πουλοῦν καὶ σένα
 δημῶδ.

Φωτιά νὰ πέσῃ ὅς τ' ἄσπρα μου, φωτιά καὶ ὅς τὰ καλά μου,
 τὸν ἄντρα ποῦ μοῦ δώκετε δὲν εἶναι τῆς καρδιάς μου
 Ἰων. (Κάτω Παναγ.) 2) Θηλ. α) Λευκὴ αἰξ Κρήτ.
 Κύπρ. β) Εἶδος συκῆς Κρήτ. γ) Τέφρα Καλαβρ.
 (Καρδ. Μπόβ.) δ) Τὸ ναρκωτικὸν ἡρώιν ἢ κοκαΐνη ὡς
 ἔχον λευκὸν χρῶμα Πειρ. Τὸν πιάσανε ποῦ ἀγόραζε ἄσπρη.
 ε) Γενικ., τῆς ἄσπρης, ἐορτὴ καθ' ἣν οἱ χωρικοὶ δὲν
 ἐργάζονται διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ βλάβη εἰς τοὺς ἀγρούς των
 Πελοπν. (Τριφυλ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀσπρος Θράκ.
 Στερελλ. Ἀσπρος Σκιάθ. Ἀσπρο Σκιάθ. Σῦρ.

Ἀσπροσάββατο τό, Θράκ. (Σηλυβρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄσπρος καὶ τοῦ οὐσ. Σάββατο.

Τὸ πρῶτον Σάββατον μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα,
 τὸ Σάββατον τῆς Διακαινισίμου Ἑβδομάδος.

ἄσπροσάκκουλλο τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄσπρο, δι' ὃ ἰδ. ἄσπρος, καὶ σακ-
 κούλλι.

Σακκούλλι ἦτοι βαλλάντιον πρὸς φύλαξιν χρημάτων:

